

I Księga Kronik

Rozdział 20

1. A po okresie roku, w tym czasie, gdy królowie wyruszyli do przodu, stało się, że Joab wyprowadził co mężniejsze rycerstwo i pustoszył ziemię synów Ammonu; a gdy przyciągnął obległ Rabbę. Zaś Dawid przebywał w Jeruszałaim. I Joab zdobył Rabbę oraz ją zburzył. **2.** Wtedy Dawid wziął koronę ich króla z jego głowy i znalazł w niej talent złota oraz bardzo drogie kamienie. Więc włożono ją na głowę Dawida. Nadto wywiózł z miasta bardzo wiele łupów. **3.** I wyprowadził lud, który w nim był oraz ich skierował do pił, żelaznych wozów i siekier. Tak Dawid uczynił wszystkim miastom synów Ammonu, po czym Dawid wrócił wraz z całym ludem do Jeruszałaim. **4.** Potem, gdy w Gezer znowu była wojna z Pelisztynami, Szybchaj, Chusatyda, zabił Safa z rodu olbrzymów; zatem Pelisztini zostali poniżeni. **5.** Poza tym była też wojna z Pelisztynami, gdzie Elhanan, syn Jaira, zabił Lachmiego, brata Goljata Gatejczyka, którego drzewce włóczni było jak wał krosna. **6.** Nadto była też wojna w Gat, gdzie był mąż wielkiego wzrostu, mający po sześć palców wszystkich dwadzieścia cztery; on był także z narodu tego olbrzyma. **7.** Lecz gdy urągał Israelowi, zabił go Jonatan, syn Szymej, brata Dawida. **8.** Ci, co polegli z ręki Dawida i z ręki jego sług, byli synami jednego olbrzyma z Gat.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012